

בעזרת השם יתברך

ספר

עצתו אמונה

מכתבי חיזוק, אמונה, ועצות
מעשיות לחיים,
נקתבו על ידי ראש ישיבת
תפארת התורה ברסלב

חש"פ

הכתובת להשיג את הספר הקדוש הזה וכל ספרי
אדמו"ר מוהר"ן מברסלב זי"ע וספרי תלמידיו הקדושים

היכל הקודש צפת
Heichal Hakodesh Tzefat
קרית מאור חיים
058-321-0705

היכל הקודש ירושלים
Heichal Hakodesh Jarusalem
052-712-8416

היכל הקודש ביתר עלית
Heichal Hakodesh Beitar Illit
052-764-4664

היכל הקודש בני ברק
Heichal Hakodesh Bnei Brak
רחוב ויינרב 3
054-848-0941

היכל הקודש יבנאל
Heichal Hakodesh Yavne'el
רחוב דרך ההר
052-716-3184

היכל הקודש בית שמש
Heichal Hakodesh Beit Shemesh
רחוב רבי יהושע 6
058-322-1800

בקר באתר שלנו - ברסלב סנטר
www.BRESLEVCENTER.com

לשמיעת השיעורים באידיש ובלשון הקודש חייגו

0797040066

שמעו ותחי נפשכם

לקבלת הקונטרס במייל,

לתרומות עבור הוצאות הדפסת הגליון אפשר לתרום

דרך נדרים פלוס על שם "היכל הקודש ירושלים"

לרכישת קונטרסים, דיסקי אונקי, כרטיסי זיכרון, עם

השיעורים והניגונים של הראש ישיבה

וכן למידע על נסיעות לציון מוהרא"ש זיע"א ביבנאל

חייגו: 0527644664

עֵצָתוֹ אֲמוּנָה

- האם לשמש את אבי, או שזה יהיה על חשבון המשפחה שלי?
א.....
- כמה פרקי משניות עלי ללמד בכל יום?..... ב
- מה עושים עם ילד שלא הולך לשירותים בתלמוד תורה?..... ד
- מאיפה לוקחים פח לגדל כל כך הרבה ילדים?..... ה
- איך אוכל להתחדש שוב כמו פעם?..... ז
- בעלי עסוק כל היום רק עם חדשות, מה אני יכולה לעשות?.... ט

אִישׁ אֲמוּנָה

- גרומם את אשתך, תחזק אותה להתמודד עם הבעיות שלה... א
- אל תעני לשיחת טלפון ממספר לא מכר..... ב
- תנצל את שנותיך הצעירות בלמוד התורה הקדושה..... ד
- כשלא משתתפים בשבת משפחתית עדין לא מפרקים את המשפחה..... ד
- כשמודים להקדוש ברוך הוא על הטובות, אזי יותר קל להתמודד עם הקשיים..... ה
- לכבד את ההורים בלי תרוצים..... ו

עֲצָתוֹ אֲמוֹנָה

הָאֵם לְשִׁמְשׁ אֶת אָבִי, אוֹ שְׂוֵה יִהְיֶה עַל חֶשְׁבוֹן הַמְשַׁפָּחָה שְׁלִי?

שְׂאֵלָה:

לְכַבּוֹד רֹאשׁ הַיְשִׁיבָה שְׁלִיט"א,

אֲנִי חֵיב לְהוֹדוֹת עַל כָּל מַה שֶּׁרֹאשׁ הַיְשִׁיבָה שְׁלִיט"א נוֹתֵן לְנוּ, אֲנִי כְּבָר בֶּן שְׁלוֹשִׁים וְחֻמֵּשׁ וְהַשְּׁבוּעַ זְכִיתִי לְסִיִּם בַּפֶּעַם הָרִאשׁוֹנָה אֶת כָּל הַחֲמִשָּׁה חוֹמְשֵׁי תוֹרָה, שְׁנַיִם מִקְרָא וְאַחַד תַּרְגוּם, עַל יְדֵי שְׁלֹמֹה קִצַּת בְּכָל יוֹם, כְּמוֹ כֵּן זְכִיתִי כְּבָר לְסִיִּם שֵׁשׁ סִדְרֵי מִשְׁנָה וְאֲנִי מְנַסֶּה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי.

עֲכָשָׁיו לְשִׂאלָה שְׁלִי, אֲמִי הִלְכָה כְּבָר לְעוֹלָמָה וְאָבִי חוֹלָה מְאֹד, הוּא לֹא מְסַגֵּל לְלַכֵּת עַל רַגְלָיו לֹא עֲלִינוּ וְהוּא לֹא יָכוֹל לְהִתְנַיֵּד כְּמוֹ שְׁצָרִיד, אָבֵל הָרֹאשׁ שְׁלוֹ בְּרוּךְ הַשֵּׁם מִתְּפַקֵּד כְּרֵאוֹי. הַכְּנִסְתִּי אוֹתוֹ לְגוֹר אֲצִלִּי בְּבֵית, אָבֵל הַטְּפוּל בּוֹ בְּמִשְׁךָ כָּל הַיּוֹם דוֹרֵשׁ הַרְבֵּה עֲבוּדָה, הוּא כָּל הַיּוֹם מְבַקֵּשׁ דְּבָרִים, אֲנִי מְקַיֵּם אֶת הַמְצוּוֹה בְּשִׂמְחָה, אָבֵל אֲנִי חוֹשֵׁשׁ שֶׁהַהֲתַעֲסָקוֹת אוֹתוֹ כָּל הַיּוֹם בָּאָה עַל חֶשְׁבוֹן אִשְׁתִּי וְהַיְלָדִים.

שְׂאֵמְשִׁיד לְהַחְזִיק אוֹתוֹ אֲצִלִּי בְּבֵית וְלִשְׁמֵשׁ אוֹתוֹ, אוֹ שְׁעֲדִיף לְמִצּוֹא בְּשִׁבְלוֹ מְקוֹם, כְּדִי שְׂאוּכַל לְהִתְפַּנּוֹת יוֹתֵר אֶל מְשַׁפְּחָתִי?

יִישַׁר פָּת.

תְּשׁוּבָה:

בְּעֲזַרְתִּי ה' יִתְּבַרְךָ - יוֹם ב' פְּרֻשַׁת בְּלֶק, ז' תְּמוּזָה, שְׁנַת תש"פ לְפָרְט קָטָן

לְכַבּוֹד ... גְּרוֹ זְאִיר.

קִבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

בְּטַח שְׂתַחַזֵּיק אֶת אָבִיךָ אֲצִלְךָ בְּבֵית; תְּכַבֵּד אוֹתוֹ וְתִשְׁמַשׁ אוֹתוֹ עִם כָּל הַכְּבוֹד

הִרְאוּ.

מה שאתה מִפְּחַד שְׁזָה בָּא עַל חֲשִׁבוֹן אֲשֶׁתְּךָ וְכוּ'; זֶה שְׁטוּת. יְהוּדֵי כָּשֶׁר יֵשׁ לוֹ זְמַן לְכָל דְּבָר, הוּא עוֹזֵר לַהוֹרִים, לְאִשָּׁה וְהוּא מְחַנֵּךְ אֶת הַיְלָדִים, לְעֵמֶת זֹאת מִי שָׂאִין לוֹ יִרְאַת שָׁמַיִם אֵין לוֹ זְמַן - לֹא לְאָבִיו, לֹא לְאִשְׁתּוֹ וְלֹא לַיְלָדִים שָׁלוּ.

בְּדִיוק כְּמוֹ שֶׁאַתָּה מִבִּין שֶׁכְּשֶׁמֵּגִיעַ הַזְּמַן לְהִתְפַּלֵּל שְׁחֲרִית, מְנַחֵה וְעֹרְבֵית זֶה לֹא גוֹזֵל מִהַזְּמַן שֶׁלְּךָ עִם אֲשֶׁתְּךָ, אֲלֵא זֶה חֵלֶק מִעֲבוּדַת הַשָּׁם, חֵלֶק מִחַיִּים; בֶּן הַדְּבָר לְגַבֵּי כְּבוֹד אָב וְאִם, זֶה לֹא גוֹזֵל מֵאָף אֶחָד, זֶה מֵה שְׂיֵהוּדֵי צָרִיךְ לַעֲשׂוֹת; לְכַבֵּד אָב וְאִם זֶה מֵעַל הַכֹּל.

כְּשֶׁמְכַבְּדִים אָב וְאִם אַזֵּי הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְשַׁרְה שְׂכִינְתּוֹ אֲצֵל הָאָדָם. תְּחַמְּיֵנוּ זְכוּרָנִים לְבִרְכָה אוֹמְרִים (קִידוּשֵׁין ל:): "שְׁלֹשָׁה שְׁתַּפִּין הֵן בְּאָדָם, הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, אָבִיו וְאִמוֹ; בְּזְמַן שֶׁאָדָם מְכַבֵּד אֶת אָבִיו וְאֶת אִמוֹ, אוֹמֵר הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מֵעַלָּה אֲנִי עֲלֵיהֶם כְּאִילוֹ דְרָתִי בִּינֵיהֶם וְכַבְּדוּנִי", כְּשֶׁאָדָם מְכַבֵּד אֶת הוֹרָיו אוֹמֵר הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא: "אֲנִי בָּא לְגוֹר אֲצִלְכֶם, וְאֲנִי מִחְשִׁיב אֶת זֶה כְּאִלוֹ כְּבַדְתֶּם אוֹתִי"; וְכִשֶּׁהִשְׁכִּינָה שׁוֹרָה בְּבֵית אַזֵּי יֵשׁ אֶת כָּל הַבְּרָכוֹת וְהַיְשׁוּעוֹת בְּבֵית.

מה שאתה מִפְּחַד שְׁזָה עַל חֲשִׁבוֹן הַיְלָדִים שֶׁלְּךָ; הַהֶפֶךְ הוּא הַנְּכוּן, הַחֲנוּף הַכִּי חֲזָק לַיְלָדִים זֶה כְּשֶׁהֵם רוֹאִים שֶׁמְכַבְּדִים אֶת הַהוֹרִים, הֵם רוֹאִים אֶת הַהֶבְדֵּל בֵּין חַיִּים יְהוּדִים לְחַיִּים שְׂאִינָם יְהוּדִים. אֲצֵל הַיְהוּדִים הַסַּבָּא וְהַסַּבְתָּא הֵם הַפְּתוּר שֶׁל הַמְשַׁפָּחָה, הַכֹּל נֶע סְבִיב הַהוֹרִים; מִסְתַּפְּלִים עַל הַהוֹרִים, עוֹשִׂים אֶת מַה שֶׁהַהוֹרִים עוֹשִׂים, בְּשׁוֹנָה מֵאֲמוֹת הָעוֹלָם שֶׁשָּׁם הַצְּעִירִים מְבִינִים יוֹתֵר טוֹב מִהַהוֹרִים. הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׁתַּצְּלִיחַ בְּכָל הָעֲנִינִים.

...

כַּמָּה פְּרָקִי מְשֻׁנָּיוֹת עָלֶי לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם ?

שְׂאֵלָה :

לְכַבּוֹד רֹאשׁ הַיְשִׁיבָה שְׁלִיט"א,

הַיּוֹם סִימְתִי בַּפֶּעַם הַרְאִשׁוֹנָה בְּחַיִּי אֶת כָּל הַשְּׂשָׁה סְדְרֵי מְשֻׁנָּה בְּזִכּוֹת שֶׁאֲנִי שׁוֹמֵעַ כָּל בֶּךָ

הַרְבֵּה שְׁעוּרִים, יִשָּׂר כַּח גְּדוּל.

עַד עַכְשָׁיו הָיִיתִי לֹמֵד בְּכָל יוֹם בְּעֶרְךָ עֲשֶׂרָה פְּרָקִי מְשֻׁנָּיוֹת, אֲבָל אֲנִי שׁוֹמֵעַ מֵרֹאשׁ

הַיְשִׁיבָה שְׁלִיט"א על גְּדֵל מַעֲלַת לְמוּד ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנִּיּוֹת בְּכָל יוֹם, וְלִכֵּן רְצִיטִי לְשֹׁאֵל הָאֵם לְהַתְחִיל לְלַמֵּד מֵהַיּוֹם שְׁמוֹנָה עָשָׂר פְּרָקִים בְּכָל יוֹם, אוֹ שִׁיתְּכֶן שְׂאֵם אֶקַח על עֲצָמֵי יוֹתֵר מְדִי אֶפְל מְזָה לְגַמְרִי, כִּי לֹא בְּכָל יוֹם יֵשׁ לִי זְמַן פְּנוּי.

לְסִיּוּם אֲנִי חִיֵּב לְהוֹדוֹת שׁוּב על הַחַיִּים הַיְפִים שְׂאֲנִי וְאֲשִׁיתִי קִבְּלָנוּ מִשְׁעוּרָיו שֶׁל רֹאשׁ הַיְשִׁיבָה שְׁלִיט"א; אִי אֶפְשֶׁר לְשַׁלֵּם על זֶה אֶף פַּעַם; כְּמוֹ כֵּן אֲנִי שׁוֹמֵעַ כָּל הַזְּמַן על עוֹד יְהוּדִים כְּאִן בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל הַמְּחִיִּים עֲצָמָם עִם הַשִּׁיעוּרִים וְהַמְּכַתְּבִים. בְּשַׁבַּת הָאֲחֵרוֹנָה הַתְּפַתַּח אֶצְלָנוּ בְּבֵית הַכְּנֶסֶת דִּיוֹן בְּנוֹשָׂא חֲנוּדָה הַיְלָדִים וּמִיִּשְׁהוּ אָמַר שֶׁם שְׂבֻדָּאִי לְשִׁמוּעַ אֶת שְׁעוּרֵי רֹאשׁ הַיְשִׁיבָה שְׁלִיט"א בְּחֲנוּדָה הַיְלָדִים. שְׁמַחְתִּי מְאֹד לְשִׁמוּעַ אֶת זֶה כִּי אֲנִי מְכִיר אֶת הָאֲבָרָד הַזֶּה וְלֹא חֲלַמְתִּי שֶׁהוּא מְאֻזֵּן לְשְׁעוּרִים. וְכֵן עוֹד הִרְבֵּה יְהוּדִים כְּאִן מְחִיִּים עֲצָמָם עִם הַשִּׁיעוּרִים וְכַמוֹכֵן שֶׁזֶה גַם הוֹדוֹת הַמְּפִיצִים הַיְקָרִים כְּאִן בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל שְׂאִינָם יִשְׁנִים כָּלֵל.

יִישַׁר כַּח.

תְּשׁוּבָה :

בְּעִזְרַת ה' יִתְבַּרְךָ - יוֹם ג' פְּרִשְׁת בְּלֶק, ח' תְּמוּז, שְׁנַת תש"פ לְפָרְט קָטָן

לְכַבּוֹד ... נְרוֹ יֵאִיר.

קִבְּלֵתִי אֶת מְכַתְּבְּךָ.

בֶּן אָדָם הוּא לֹא מְכוּנָה; מְכוּנָה אֶפְשֶׁר לְתַכְנֵן הַיֵּטֵב כְּמָה רוֹצִים שֶׁהִיא תַעֲבַד וְתִסְפַּק בְּכָל יוֹם, אֲבָל הָאָדָם שׁוֹנֶה; כָּל יוֹם שׁוֹנֶה, יוֹם אֶחָד יֵשׁ יוֹתֵר זְמַן פְּנוּי - וּבָיּוֹם אַחֵר פְּחוֹת, יוֹם אֶחָד עֲסוּקִים מְאֹד - וְיוֹם אֶחָד רְגוּעִים. לֹא שִׁיף הַהוֹרוֹת כְּמָה לְלַמֵּד; אִם יֵשׁ זְמַן - אֶפְשֶׁר לְלַמֵּד עֲשׂוֹת פְּרָקֵי מְשֻׁנִּיּוֹת וְעֲשׂוֹת דְּפִי גְמָרָא בְּיוֹם אֶחָד, וְאִם אֵין זְמַן - צְרִיכִים לְחַטוֹף כְּמָה שְׂאֶפְשֶׁר.

רַבְּנוּ שְׂאֵל פַּעַם יְהוּדִי אִם הוּא לוֹמֵד בְּכָל יוֹם, עֲנֶה הַיְהוּדִי לְרַבְּנוּ שְׂאֵין לוֹ זְמַן לְלַמֵּד כִּי הוּא עָסוּק וְטָרוּד, הוּא טוֹרַח מְאֹד לְהִבְיֵא פְּרִנְסָה לְאֲשִׁתּוֹ וְלִילְדָיו וּמִמֶּשׁ אֵין לוֹ זְמַן לְלַמֵּד. אָמַר לוֹ רַבְּנוּ: גַּם אִם אַתָּה עוֹבֵד כָּל הַיּוֹם וְאֵינְךָ יְכוֹל לְקַבֵּעַ לְעֲצָמְךָ זְמַן קְבוּעַ לְלַמֵּד אֶף על פִּי כֵּן תִּרְאֶה לְחַטֵּף בְּכָל יוֹם קֶצֶת זְמַן לְלַמּוֹד הַתּוֹרָה. רַבְּנוּ אוֹמְרֵי שֶׁזֶה הַהֶסְפֵּר בְּדַבְּרֵי חַכְמֵינוּ וְזָכוּרָם לְבִרְכָה (שַׁבַּת לא.) שְׂכַשְׂאָדָם עוֹלָה לְעוֹלָם הַבָּא שׁוֹאֲלִים אוֹתוֹ: "קְבַעְתָּ עֵתִים לְתוֹרָה", בְּפִשְׁטוֹת נִרְאָה שְׁשׁוֹאֲלִים אֶת הָאָדָם אִם הוּא קָבַע לְעֲצָמוֹ זְמַן קְבוּעַ בְּכָל יוֹם לְלַמֵּד, אֲבָל רַבְּנוּ מְסַבֵּיר אַחֲרָת, רַבְּנוּ מְסַבֵּיר שְׁשׁוֹאֲלִים אוֹתוֹ הָאֵם הוּא גִּנְבַּ זְמַן לְלַמּוֹד הַתּוֹרָה בְּכָל יוֹם על אֶף כָּל הַקְּשִׁיִּים וְהַמְּעַבְרִים שְׁלוֹ, כִּי קָבַע זֶה מִלְּשׁוֹן גְּזֵלָה, כְּמוֹ שְׂכַתוּב (מְשָׁלִי כב, כג) "וְקָבַע

אֶת קִבְעֵיהֶם נִפְשׁ", רוֹאִים שְׁזָה מְלִשׁוֹן גְּזֹלָה; וְזֶה מֵה שְׁשׂוֹאֲלִים אֶת הָאָדָם: "קִבְעֵתָ עֵתִים לַתּוֹרָה", הָאֵם הוּא גְזֹל מִיּוֹמוֹ הָעֵמוּס כְּמֵה דְקוֹת לְלִמּוּד הַתּוֹרָה (לִיקוּטֵי מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן רפד).

אִם יֵשׁ לָךְ זְמַן תִּדְחַף שְׂמוּנָה עֲשֶׂר פְּרָקֵי מִשְׁנֵיּוֹת בְּיוֹם; אִי אֶפְשֶׁר לְתַאֲרֵךְ אֶת גְּדֹל מַעְלַת לִמּוּד שְׂמוּנָה עֲשֶׂר פְּרָקֵי מִשְׁנֵיּוֹת בְּיוֹם. רַבְּנוּ צְנֵה לְרַבֵּי נִתָּן לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מִשְׁנֵיּוֹת (שִׂיחוֹת הַר"ן, סִימָן קפח); הֵיוּ לוֹ לְרַבֵּי נִתָּן מִנִּיעוֹת כָּל כֶּף גְּדוּלוֹת עַל זֶה, אָבִיו הִזָּה מְבִישׁוֹ וּפּוֹגֵעַ בּוֹ: "מִשְׁנֵיּוֹת? אַתָּה אוֹמֵר מִשְׁנֵיּוֹת? ! רַבְּנוּ צְנֵה לָךְ 'לוֹמַר' מִשְׁנֵיּוֹת? !" וְאָף עַל פִּי כֵן הוּא עֲשֶׂה אֶת זֶה בְּמִסִּירוֹת נִפְשׁ וְלָכֵן הוּא זָכָה לְמֵה שְׂזָכָה.

לְגַבֵּי וְכוּ'; לֹא הֵיוּ הָעוֹלָם יוֹדְעִים מֵה רַבְּנוּ לִוְמַד אֶתְּנוּ הֵיוּ כְּלָם בְּאִים לְשְׂמוֹעַ אֶת רַבְּנוּ, רַבְּנוּ אָמַר (ח"י מוֹהַר"ן, סִימָן שמ): "אֵלּוֹ הֵיוּ שׁוֹמְעֵינִי רַק תּוֹרָה אַחַת שְׂאֲנִי אוֹמֵר עִם הַנְּגוּן וְהַרְקוּד שְׂלָה, הִזָּה כָּל הָעוֹלָם מִתְבַּטֵּל לְגַמְרֵי מְרוֹב תְּשׁוּקָה".
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׂתַצְלִיחַ בְּכָל הָעֲנִינִים.

...

מֵה עוֹשִׂים עִם יְלָד שֶׁלֹּא הוֹלֵךְ לְשִׁירוֹתִים בְּתַלְמוּד תּוֹרָה ?

שְׂאֵלָה :

לְכַבּוֹד רֹאשׁ הַיְשִׁיבָה שְׁלִיט"א,

רֵאשִׁית יִישֵׁר כַּח גְּדוֹל עַל כָּל הַהִתְחַזְקוֹת, הֵן הַשִּׁיעוּרִים וְהֵן הַמְּכַתְּבִים, אֲנַחְנוּ מִתְפַּלְלִים שֶׁרֹאשׁ הַיְשִׁיבָה שְׁלִיט"א יוֹכֵל לְהַמְשִׁיד לְהַבִּיא אֶת כָּל עַם יִשְׂרָאֵל לְאַבִּינוּ שְׁבַשְׂמִים.
בְּנֵי בֶן הַחֲמֵשׁ לִוְמַד כְּבָר שְׁנַתִּים בְּתַלְמוּד תּוֹרָה, אֲבָל יֵשׁ לוֹ בְּעֵינָה שֶׁהוּא לֹא רוֹצֵה לְלַכֵּת לְשִׁירוֹתִים בְּתַלְמוּד תּוֹרָה בְּשׁוּם אֶפֶן.

עַד עַכְשָׁיו הוּא הֹלֵךְ לְתַלְמוּד תּוֹרָה רַק לְחֻצֵי יוֹם, וְהַבְּעִיָה לֹא הִיְתָה כֵּה גְדוֹלָה, הַגַּם שֶׁקָּרָה לְפַעֲמִים שֶׁהוּא פִּסְפַּס בְּתַלְמוּד תּוֹרָה. אֲבָל עַכְשָׁיו הוּא כְּבָר נִמְצָא בְּתַלְמוּד תּוֹרָה יוֹתֵר שְׁעוֹת, וְקוֹרָה הַרְבֵּה שֶׁהוּא מְפַסֵּס אוֹ מְלַכְלֵךְ, וְכַמוֹבֵן שֶׁהַמְּלַמֵּד מוֹצִיא אוֹתוֹ מִהַפְתָּה, וְזֶה לֹא לְעַנְּן לְהַמְשִׁיד כְּכֵה.

כְּבָר נִסְיָנוּ אֶת כָּל הַדְּרָכִים, וְגַם הַמְּלַמֵּד כְּבָר נִסָּה, גַּם עִם מִתְּנֹת וְכַדוּמָה, אֲבָל בְּנֵתִים שׁוּם דְּבָר לֹא עֲזָר. פְּעַם אֶשְׁתִּי הִיְתָה הוֹלְכַת אֵלָיו לְתַלְמוּד תּוֹרָה כְּדִי לְלַכֵּת אֶתוֹ לְשִׁירוֹתִים וְרַק

אָז הוּא הַסְּבִיב לְלַבֵּת.

אֲנַחְנוּ מִתְפַּלְלִים עַל זֶה הַרְבֵּה, אָבֵל בֵּינֵינוּ אֲנַחְנוּ לֹא רוֹאִים יְשׁוּעָה. הַמְּלִיצוּ לָנוּ לִפְנוֹת לְמַחְנָכִים אוֹלֵי הַסֵּם יוֹכְלוּ לְעוֹזֵר לָנוּ, אָבֵל בְּשִׁבְלֵנוּ רֹאשׁ הַיְשִׁיבָה שְׁלִיט"א הוּא הַכְּתֻבָּת לְשֹׂאֵל אֵת הַשְּׂאֵלָה שְׁלָנוּ.

יִישֵׁר כַּח גְּדוּל

תְּשׁוּבָה:

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרַךְ - יוֹם א' פְּרִשְׁת פְּנִיחָס, י"ג תמוז, שְׁנַת תש"פ לְפָרֶט קָטָן לְכַבּוֹד ... יְקִירִי, נָרוּ יְאִיר.

קִבְּלֵתִי אֵת מִכְתָּבְךָ.

בְּכַח - זֶה לֹא יֵלֶךְ לָכֶם, זֶה רַק יִהְיֶה יוֹתֵר וְיוֹתֵר גְּרוּעַ; אָבֵל אִם תִּהְיֶה לְךָ סְבֻלָּנוֹת זֶה יַעֲבוֹר.

הִזְהָר לֹא לְבִישׁ אוֹתוֹ; תִּנְסֶה לְקַבֵּעַ זְמַן מְסִים בְּכָל יוֹם בְּשִׁבְלֵי לְעוֹזֵר לוֹ. אוֹ אִתָּה אוֹ אֶשְׁתְּךָ תִּקְבְּעוּ לָכֶם שְׁעָה בֵּה אִתְּם מְגִיעִים לְתַלְמוּד תּוֹרָה וְלוֹקָחִים אוֹתוֹ לְשֵׁרוּתִים כְּדֵי לְהַקְלֵם מְעֻלָּיו.

הִיָּה אֲצִלְנוּ בְּתַלְמוּד תּוֹרָה יָלֵד עִם אוֹתָהּ בְּעֵינָהּ, הוּא לֹא הִיָּה מוֹכֵן לְלַבֵּת לְשֵׁרוּתִים וְשׁוֹם דְּבָר לֹא הִיָּה עוֹזֵר, הוּא הִיָּה מוֹכֵן לְלַבֵּת רַק עִם הוֹרָיו; וְהַהוֹרִים הֵיוּ מְגִיעִים מְדֵי יוֹם לְעוֹזֵר לוֹ וְכוּ', עַד שֶׁהוּא יֵצֵא מִהַבְּעֵינָהּ.

הִזְהָר שֶׁהוּא לֹא יִתְבַּזֶּה וְיִתְבַּשֵּׂשׂ, כִּי מִזֶּה הוּא לֹא יֵצֵלִיחַ לְצֵאתָ; מְכַל הַבְּעִיּוֹת אֶפְשָׁר לְצֵאתָ, אָבֵל אִם מְבִישִׁים וּמְבִזִּים יָלֵד, לוֹעֲגִים עָלָיו וּפּוֹגְעִים בּוֹ - אֲזִי כִּשְׁהוּא יִגְדֵל יִהְיֶה לוֹ קִשָּׁה מְאֹד.

תּוֹדָה לְהֵשֵׁם עַל הַנְּסִים הַגְּדוּלִים שֶׁהוּא עוֹשֶׂה אִתְּךָ - וְאֲזוֹ תִרְאֶה יְשׁוּעוֹת גְּדוּלוֹת.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׁתַּצְלִיחַ בְּכָל הָעֲנִינִים.

...

מֵאִיפָה לּוֹקָחִים כַּח לְגִדֵּל כָּל כֶּף הַרְבֵּה יְלָדִים?

שְׂאֵלָה:

לְכַבּוֹד רֹאשׁ הַיְשִׁיבָה שְׁלִיט"א,

ראשית אני רוצה להודות לראש הישיבה שליט"א על חיי. זכיתי ברוך השם גם לקרב עשרות אברכים לראש הישיבה שליט"א והם לא מפסיקים להודות לי על כך.

כל חיי השתנו לטובה, ואני רונה נחת מהילדים הקטנים והמאירים שלי שחיים עם אמונה ומדברים אל הקדוש ברוך הוא, הכל בזכות ראש הישיבה.

רציתי לשאול לגבי משפחה מרבת ילדים. אני עומד עכשיו שש שנים אחרי נשואי, ויש לי ברוך השם ארבעה ילדים, אבל קשה לי מאד, אני בקושי מסתדר אתם, בנחד עם העבודה שלי שאני עובד בה יום ולילה.

אשתי אומרת שיש לה מספיק כח להביא עוד ילדים, אבל במציאות היא לא מפסיקה לצעק עליהם כל היום. אני מבין שהקדוש ברוך הוא רוצה שיהיו לנו ילדים, אבל אני צריך על זה הרבה חזוק. בפרט שלאחרונה נולד לי הילד הרביעי, בעוד שלחברים שלי יש פחות ילדים, וההרגשה היא לא הכי נעימה.

אשמח שראש הישיבה שליט"א יענה לי ויחזק אותי.

ישר כח.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת פנחס, י"ג תמוז, שנת תש"פ לפרט קטן
לקבוד... יקירי, נרו יאיר, חיפה.

קבלתי את מכתבך.

אני שמח לשמוע ממך; אני מתגעגע מאד לבוא לארץ ישראל, כבר תקופה ארצה שאני רוצה לבוא אבל סגרו את הגבולות - אין יוצא ואין בא. אנחנו מצפים בכל יום שיפתחו את הגבולות ושינוכל לבוא לארץ ישראל.

אם לאשתך יש כח, היא בריאה וחזקה - אל תחפש התרים וכו'; גדולי הרבנים מתירים וכו' כשהם רואים שלהאשה אין את הפחות וכו', רק אז מתירים.

תודה להשם שיש לך אשה בריאה שרוצה לגדל בית עם ילדים; תבנה אותה ותרים את רוחה, תחזק אותה כדי שיהיה לה יותר כח לילדים.

אל תסתכל על חברים ועל משפחות אחרות, אל תבנה את החיים שלך ואת מספר הילדים וכו' - לפי החברים שלך; איך אתה יודע מה קורה בבית של החבר? אנחנו יכולים לחשב שאצל פלוני המצב זהב כשבאמת בסתר הוא מסכן גדול.

מה שאתה כותב שאשתך צועקת הרבה על הילדים; זה לא תלוי במספר הילדים, זה טבע של הורים, הורים חושבים שחייבים לצעק על הילדים; אם תחזק

אותה, ותעזר לה בבית - עם הזמן היא פחות תצטק.
תתחזק ותחזק את אשתך; החסד הכי גדול הוא לחזק את האשה והילדים.
כשאהיה בארץ ישראל אני רוצה לבקר אצלך.
הקדוש ברוך הוא יעזר שתצליח בכל הענינים.

...

איך אוכל להתחדש שוב כמו פעם?

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

אין לכם משג כמה יהודים אתם מחיים עם השיעורים הנפלאים שלכם, שהקדוש ברוך הוא יתן לכם פח להמשיך הלאה.

אני בחור בן שמונה עשרה, כשהייתי בחור צעיר בישיבה קטנה וכן שנה שנתים שאחרי, למדתי בהתמדה גדולה, הצלחתי מאוד בישיבה, הייתי קם מקדם בבקר, רץ למקוה, מתפלל ולומד, היה תענוג.

אבל בשנה שנתים האחרונות נהיה לי קשה מאוד, אין לי יותר סבלנות ללמוד, אני מקבל כאבי ראש מהלמוד, ומאד התרופפתי. זה בנוסף לקשיים העוברים על כל אחד ואחד ובפרט על בחור, וכן יש לי קשיים במשפחה עם אחי ואחיותי, יש לי אחות אחת שנפלה לצערנו מאד, היא נפלה לסמים ולדברים לא טובים, וזה מאד מקשה על המצב בבית, אני לא יודע איך עלי להתנהג כלפיה.

בנוסף קשה לי מאד בכל פעם שמגיע חג. לאחרונה היה חג השבועות, וכל כך פחדתי מה יהיה במשך ליל החג. ועוד מעט מגיעים הימים הנוראים, אני אפילו לא מסגל לחשב איך אצליח לשרד את התפלות הארכות.

אני מקוה שראש הישיבה שליט"א יוכל לעזור לי ולחזק אותי.

ישר כח גדול.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת פנחס, ט"ו תמוז, שנת תש"פ לפרט קטן

לכבוד ... נרו יאיר.

קבלתי את מכתבך.

לְרַבֵּי נֶתַן זְכוּרוֹנוֹ לְבִרְכָה הִיָּה תִלְמִיד בְּשֵׁם רַבִּי שְׂאוֹל מִטְעַפְלִיק זְכוּרוֹנוֹ לְבִרְכָה, הוא הָיָה עוֹבֵד הַשֵּׁם מִפְּלֵג, הוא הָיָה מִתְפַּלֵּל וְלוֹמֵד בְּהִתְלַהְבוֹת עֲצוּמָה; בְּדִיּוּק כְּמוֹ שְׂאֵתָה כּוֹתֵב, מֵה שֶׁהָיָה אֶצְלָךְ - הוא הָיָה קָם מִקֶּדֶם, רִץ לְמִקְנֵהוּ, מִתְפַּלֵּל וְלוֹמֵד. פַּעַם שָׁהָה רַבִּי נֶתַן בְּטְעַפְלִיק וּבִרְאוֹתוֹ אֶת עֲבוּדַת הַשֵּׁם שֶׁל רַבִּי שְׂאוֹל, אִיךָ הוא עוֹבֵד אֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ עִם כְּזֶה הִתְלַהְבוֹת, אָמַר לוֹ רַבִּי נֶתַן: "שְׂאוֹל שְׂאוֹל, עֲדִין אֵינִי נִהְיֶה מִמֶּךָ; כְּשֶׁאַרְאֶה שְׂאֵתָה נוֹפֵל וְאֵתָה קָם בְּחִזְרוֹהוּ וּמִמְשִׁיף לְעִבוּד אֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, אֲזִי אֶהְיֶה מִמֶּךָ".

רַבְּנוּ הַקְּדוֹשׁ אוֹמֵר (לִיקוּטֵי מוֹתֵרָן, חֶלֶק א', סִימָן ט): "כְּשֶׁרוֹצֶה אָדָם לִילֵךְ בְּדִרְכֵי הַתְּשׁוּבָה", מִי שְׂרוֹצֶה לְשׁוּב בְּתְשׁוּבָה, "צְרִיף לְהִיּוֹת בְּקֵי בְּהִלְכָה", עָלִיו לְדַעַת שְׁלֵא תְמִיד נִמְצָאִים בְּמִצְבֵּי שֶׁל עָלֶיהָ, עָלִיו לְהִיּוֹת בְּקֵי אִיךָ לְלַכֵּת וְלַעֲלוֹת יוֹתֵר וְיוֹתֵר וְעָלִיו לְהִיּוֹת בְּקֵי אִיךָ לְלַכֵּת אַחֲרֶיהָ; רַבְּנוּ קוֹרֵא לָזֶה "בְּקֵי בְּרִצּוֹא, בְּקֵי בְּשׁוּב". כִּי אִם הוא יוֹדֵעַ רַק דְּרָף אַחַת, הוא מִצְפֶּה לְעֲלוֹת מִעֲלָה מִעֲלָה, אֲזִי אַחֵר כָּף כְּשֶׁמוֹצֵא אֶת עֲצָמוֹ בְּלִי לְעֲלוֹת מִעֲלָה מִעֲלָה הוא נִשְׁבֵּר.

וְלִכֵּן תִּתְחַזַּק בְּעֲבוּדַת הַשֵּׁם, תִּמְשִׁיף לְעִבוּד אֶת הַשֵּׁם לְפִי הַכּוֹחוֹת שִׁישׁ לָךְ; תִּקְפִּיד לְהִתְפַּלֵּל שְׁלוֹשׁ תְּפִלוֹת בְּכָל יוֹם וְתִקְבַּע לָךְ זְמַנִּים לְלַמֵּד קִצַּת תּוֹרָה. תִּקְבַּע לָךְ שְׁעוֹר בְּחֻמֵּשׁ רִש"י וְתִרְגוּם - בְּכָל יוֹם קִצַּת, אַחֵר כָּף תִּלְמֵד קִצַּת מִשְׁנֵיּוֹת וּגְמָרָא, תִּלְמֵד אִיךָ שְׁהוֹלֵךְ לָךְ, אִם אֵתָה מִבִּין הַרִּי טוֹב וְאִם אֵתָה לֹא מִבִּין, אִינְךָ מִסְגֵּל לְצִמְצוּם אֶת מַחֲדָה וּמַחֲשִׁבָתָךְ בְּגִלְל כָּל הַקְּשָׁיִים הַעוֹבְרִים עָלֶיךָ - תִּגִּיד אֶת הַמְּלִים שֶׁל הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְאֲזִי יִהְיֶה לוֹ לְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוא תַּעֲנוּג וְשִׂמְחָה גְדוֹלָה מִעֲבוּדָתָךְ. כְּפִי שְׂרַבֵּי נֶתַן אָמַר לְתִלְמִידוֹ: "כְּשֶׁאַרְאֶה שְׁעוֹבְרִים עָלֶיךָ קְשָׁיִים וְאֵתָה נִשְׂאָר חֲזָק, אֲזִי יִהְיֶה לִי הַנָּאֶה מִעֲבוּדָתָךְ".

לְגַבֵּי הַלַּחֲץ שִׁישׁ לָךְ מִהַחֲגִים; תַּעֲשֶׂה מֵה שְׂרַבְנוּ הָיָה עוֹשֶׂה. רַבְּנוּ אוֹמֵר (שיחוט ה"ז, סִימָן ב'): "וְדִרְכֵי, כְּשֶׁבָא הַיּוֹם אֲנִי מוֹסֵר כָּל הַתְּנוּעוֹת שְׁלִי, וְשֶׁל בְּנֵי, וְהַתְּלוּיִים בִּי - עַל הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, שִׁיְהִיָּה הַכֹּל כְּרִצּוֹנוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְזֶה טוֹב מְאֹד", אֲנִי נוֹהֵג לְמוֹסֵר בְּכָל יוֹם לְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוא אֶת כָּל מֵה שְׂאֵנִי צְרִיף לְסִדֵּר - גַּם אֶת הָעֲנֻנָּיִם שְׁלִי וְגַם אֶת שֶׁל בְּנֵי בֵּיתִי, שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוא יַעֲשֶׂה מֵה שֶׁהוּא מִבִּין.

"וְכֵן כְּשֶׁמְגִיעַ שֶׁבֶת אוֹ יוֹם טוֹב, אֲזִי אֲנִי מוֹסֵר כָּל הַהִתְנַהְגוֹת וְכָל הָעֲנֻנָּיִם וְהַתְּנוּעוֹת שֶׁל אוֹתוֹ הַשֶּׁבֶת אוֹ הַיּוֹם טוֹב לְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, שִׁיְהִיָּה הַכֹּל כְּרִצּוֹנוֹ יִתְבָּרֵךְ", אֲנִי מוֹסֵר אֶת עֲצָמִי לְגַמְרֵי לְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוא, "וְאֲזִי, אִיךָ שִׂמְתַּנְהֵג בְּאוֹתוֹ הַשֶּׁבֶת וְיוֹם טוֹב, שׁוּב אֵינִי חוֹשֵׁב וְחוֹשֵׁשׁ כָּלֵל שְׂמָא לֹא יֵצֵא יְדֵי חוֹבָה בְּהִנְהַגַּת

קִדְשַׁת אוֹתוֹ הַיּוֹם, מֵאַחַר שֶׁכָּבַר מְסַר הַכֹּל לְהֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ, וְסָמַךְ עָלָיו יִתְבָּרֵךְ לְבַד",
וְכֵן אֲנִי שֹׁמֵחַ וְרוֹגֵעַ אִיךָ שֶׁהִשְׁבַּח וְהַחֲגִיג מִתְנַהֲלִים, וְאֲנִי צָרִיךְ לְחָשֵׁב וְלִתְהוֹת הָאֵם
עֲשִׂיתִי נְכוּן אוֹ לֹא.

שׁוֹב אֲבַקֵּשׁ מִמֶּךָ, תִּתְחַזֵּק וְאֵל תִּשְׁבֵּר; אֵל תִּחַפֵּשׁ לְהַגִּיעַ לְעִבּוּדוֹת שֶׁל שָׁנִים
קוֹדְמוֹת, תִּעֲבֹד אֶת הֵשֵׁם לְפִי הַמְצָב הַנוֹכְחִי.
הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׁתַּצְלִיחַ בְּכָל הָעֲנִינִים.

...

בְּעָלֵי עֶסוֹק כָּל הַיּוֹם רַק עִם חֲדָשׁוֹת, מַה אֲנִי יוֹכֵלָה לַעֲשׂוֹת?

שְׁאֵלָה:

לְכַבֹּד רֹאשׁ הַיְשִׁיבָה שְׁלִיט"א,

אֲנַחְנוּ מְאֹד נִהְיִים מֵהַשִּׁיעוּרִים שְׁלָכֶם, הֵם נוֹתְנִים לָנוּ הַרְבֵּה חֲזוּק, יִישֵׁר פֶּתַח.
יֵשׁ לִי בְרוּךְ ה' בְּעַל יָקָר, אֲבָל לְאַחֲרוֹנָה הוּא מֵאֲזִין כָּל הַזְּמַן לְחֲדָשׁוֹת וְזֶה מִפְרִיעַ לִי מְאֹד.
אִין לִי זְמַן לְשׁוֹחַח אֹתוֹ, אֲנִי מְרַגְּשָׁה שֶׁהַחֲדָשׁוֹת מְעַנִּינֹת אוֹתוֹ יוֹתֵר מִמֶּנִּי, וְזֶה נוֹטֵל מִמֶּנִּי אֶת
הַחֶשֶׁק לְהִטְהַר וְלְהַכִּין אֶת עַצְמִי בְּשִׁבְלֹו. מַה אֲנִי יוֹכֵלָה לַעֲשׂוֹת?
שְׁאֵלָה שְׁנִיָּה, יֵשׁ לִי הַרְגָּשָׁה שֶׁהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא רוֹצֵה מִשְׁהוּ מִמֶּנִּי, אֲבָל אֲנִי לֹא יוֹדַעַת
מַה. אִיךְ אוֹכֵל לְדַעַת מַה הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא רוֹצֵה מִמֶּנִּי?
שְׁאֵלָה שְׁלִישִׁית, אֲנַחְנוּ כָּבֵר כַּמָּה שָׁנִים טוֹבוֹת אַחֲרֵי הַנְּשׂוּאִין וְעַדִּין לֹא זָכִינוּ לִילְדִים,
אִיךְ אוֹכֵל לְהַחֲזִיק מִמֶּמֶד, וְאִיךְ אוֹכֵל לְזַכּוֹת לִילְדִים?

יִישֵׁר פֶּתַח גְּדוֹל.

תְּשׁוּבָה:

בְּעִזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ

יּוֹם ה' פְּרִשְׁת פְּנִיחָס, שְׁבַעַה עָשָׂר בְּתַמּוּז, שְׁנַת תש"פ לְפָרֵט קָטָן

מְרַת ... תַּחֲנִיָּה.

קַבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

לֹא נוֹרָא שֶׁבְּעֵלְךָ רוֹצֵה לְהֵאֲזִין קֶצֶת לְחֲדָשׁוֹת; זֶה לֹא אוֹמֵר שֶׁהוּא לֹא מְעוֹנְנִין
בְּךָ, מִתֵּר לְהֵאֲזִין קֶצֶת לְחֲדָשׁוֹת כְּדֵי לְהִתְאַוֵּר.

אֶת צְרִיכָה לְהַבִּין שֶׁבְּדִיוֹק כָּמוֹ שֶׁאֵת שְׁבוּרָה מְזֶה שְׂאִין לְכֶם עַדִּין יְלָדִים, כָּךְ

בְּעֵלְךָ עוֹד יוֹתֵר שָׁבוּר ; הוּא יֵשׁ לוֹ שְׁתֵּי דְאָגוֹת : דְּאָגָה אַחַת עַל יְלָדִים וְעוֹד דְּאָגָה אֵיךְ הוּא זָכוּל לְשַׁמֵּחַ אוֹתָךְ, קָשָׁה מְאֹד לְאָדָם לְרַאוֹת אֶת אֲשֶׁתּוֹ שְׂבוּרָה וְרֻצָּצָה, הוּא רוֹצֵה קֶצֶת לְשַׁחֲרֵר אֶת הָעֲצָבִים, וְלָכֵן הוּא מְאַזֵּין לְחַדְשׁוֹת.

וְלָכֵן מְאֹד אֲבִקֵּשׁ מִמֶּךָ, שְׁלֹא יִפְרִיעַ לְךָ שְׁבַעֲלֶךָ רוֹצֵה לְהַאֲזִין קֶצֶת לְחַדְשׁוֹת וְכוּ' ; זֶה שֶׁהוּא מְאַזֵּין לְחַדְשׁוֹת עֲדִין לֹא אוֹמֵר שֶׁהוּא לֹא מְעוֹנְנִין בְּךָ.

חֵס וְשְׁלוֹם לְחֹשֵׁב כְּאֵלוֹ מִחֲשָׁבוֹת, שֶׁל לֹא לְהִטְהַר וְכוּ', זוֹ עֲבָרָה גְדוֹלָה ; אִם לֹא עוֹשִׂים זֹאת בְּזִמְזוּן מִקְבָּלִים עוֹנֵשׁ גְּדוֹל, כְּמוֹכֵן שְׁזָה גַם לֹא חָכָם, זֶה רַק יוֹתֵר מְזִיק ; אִי אֶפְשָׁר לְפַעַל בְּזוֹ הַדֶּרֶךְ.

לְגַבֵּי הַשְּׂאֵלָה הַשְּׂנִיָּה, 'מִהַ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא רוֹצֵה מִמְּכֶם' ; הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא רוֹצֵה שֶׁתְּבַטְלוּ אֶת עֲצָמְכֶם אֵלָיו, שֶׁתִּאֲמִינוּ בּוֹ וְשֶׁתִּסְמְכוּ עָלָיו. הַעֲבוּדָה שְׁלָנוּ בְּזֶה הָעוֹלָם הִיא לְהֶאֱמִין בַּהֵשֵׁם שֶׁהוּא עוֹשֶׂה הַכֹּל, שֶׁכֵּל מִה שֶׁקוֹרָה מְגִיעַ מִמֶּנּוּ וּבְצִדְקָה, וְכֵן שֶׁנִּכְיָר בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְשֶׁנֶּאֱמַר שֶׁכֵּל מִה שֶׁהוּא עוֹשֶׂה, לְטוֹבָה הוּא עוֹשֶׂה.

לְגַבֵּי יְלָדִים וְכוּ' ; תִּתְפַּלְלִי בְּכֹל יוֹם אֶל הַשֵּׁם בְּשִׁפְהַ שְׁלֶךָ שִׁירְחָם עָלֶיךָ וְיִתֵּן לְךָ יְלָדִים, וְעַל יְדֵי זֶה תִּזְכִּי בְּקִרְוֵב לִילָדִים.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שֶׁתְּצַלִּיחִי בְּכֹל הָעֲנִינִים.

...

איש אמונות

תרומום את אשתך, תחזק אותה להתמודד עם הפעיות שלה.
בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת קרח, ב' תמוז, שנת תש"פ לפרט קטן
לקבוד ... גרו יאיר, ירושלים.
קבלתי את מכתבך.

הדבר הכי חשוב הוא שתזהר לא לביש את אשתך תחיה.

שנית, תרים את רוחה ותחזק אותה. תגיד לה שזה דבר שקורה אצל עוד אנשים; כבר היו לי הרבה מאד מקרים שבחורים בוגרים בישיבה גדולה התמודדו עם זה, היו צריכים להעיר אותם בלילה ולקחת אותם לשירותים כדי שלא לביש אותם וכו' בפני כל הבחורים.

דבר שלישי, לך אתה אל רופא; הרבה פעמים יכולים לסדר את זה בקלות.

דבר רביעי, תתפלל על זה אל השם מדי יום בסבלנות, עד שתושעו.

ועל כלם, תודה לה' על שמצאת את זיווגך; התפללת כל כך הרבה, בכית, חיבת, דאגת ועשית את כל הסגלות לפני שהתארסת, עכשיו שהתחנת כבר אל תפסיק להודות להשם יתברך על זה, ותבנה את אשתך; תרים אותה יותר ויותר גבוה. תן לה להרגיש שזה בכלל לא בעיה רצינית; גם אם זה לא נעים וכו', תגיד לה שזה דבר שאפשר לצאת ממנו בקלות, כי באמת אפשר לצאת מזה בקלות.

הבעיה היא שכל אלו הסובלים מזה מאבדים את הבטחון עצמי שלהם כי מבישים אותם, וגם הם מבישים ודופקים את עצמם, וזה כבר יותר גרוע מהבעיה עצמה. מפל בעיה אפשר לצאת, אבל מרוח שבורה - זה כבר ספור אחר; יכול לקחת הרבה שנים עד שמשתקמים בחזרה.

ולכן אני מבקש ממך מאד שתרים את אשתך, תנסה להפגס למצב שלה; איך

היית מרגיש לו היית מתמודד עם בעיה כזאת, הרי לא היית מסגל להרים את הראש ולהסתפל לאשתך בעינים מרוב בושה, עכשיו שזה הפוף, היא מתמודדת עם הבעיה - עליך לחזק אותה. חכמינו זכרונם לברכה אומרים (סנהדרין כב): "אין האשה כורתת ברית אלא למי שעשאה כלי", האשה נעשית אחד עם בעלה כשהוא עושה אותה כלי, זאת אומרת כשהוא בונה ומשקם אותה.

אם תציית למה שכתוב במקתב הזה תראה שהיא תצא מהבעיה שלה.

...

אל תעני לשיחת טלפון ממספר לא מוכר.

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת קרח, ב' תמוז, שנת תש"פ לפרט קטן ... תחיה, ברוקלין.
קבלתי את מקתבך.

מתוך מה שאף כותבת נראה שאף בעלת יראת שמים גדולה, אף בחורה חכמה; אף בת שש עשרה ואף כבר רוצה לקבל חזיק על להבא כשתמצאי בעזרת השם את זיווגך המיני - שתוכלי לעשות אז את מה שאמא שלך תחיה עושה, לגלח את השער ולא לחקות את אחיותייך שאינן מתגלחות.

אני מאד עסוק, ואף על פי כן אני חייב לפנות מזמני בשביל לענות לך על מקתבך, כי אני רואה כמה הצדיקים הקדושים מסרו את נפשם כדי להכניס טהרה בעם ישראל; הם שפכו את דמם עבור בני ישראל שהם יתנהגו בקדושה, הם עשו כל כך הרבה כדי לפעל אצל בנות ישראל שהן יגלחו את השער, ולכן אכתב לך קצת דברי חזיק.

החזיק הטוב ביותר עבורך זה שתלמדי בכל יום את מאמר הזהר שהתנא רבי שמעון בר יוחאי אומר, זה יתן לך כח לחקות את אמא שלך שתחיה ולא לחפש ללכת בדרךים חדשות.

הזהר הקדוש אומר (נשא קכה): "ותונבא לייתי על ההוא בר נש דשבק לאינתתיה דתתחזי משערא דרישה לבר', תבוא קללה על האדם שמניח לאשתו שיראו את שערות ראשה בחוץ, ידא הוא חד מאינן צניעותא דביתהו', וזה אחד מיסודות הבית היהודי, שלא יראו את שערות ראש האשה בחוץ, יאתתה דאפיקת משערא דרשה לבר', ואשה שמגלה את שערות ראשה, לאתתקנא ביה' כדי להתנפות בכך,

גרים מסכנותא לביתא', היא מביאה עניות לבייתה, וגרים לבנהא דלא יתחשבון בדרא', וגורמת בכך שבניה לא יצליחו בלמודם ולא יהיו אנשים חשובים, וגרים מלא אחרא דשריא בביתא', והיא גורמת שהס"מ וכל פמותו ישפנו בתוך ביתה, 'מאן גרים דא?', מי גורם לכך? 'ההוא שערא דאתחזי מרישה לבר', האשה שעצרות ראשה נראים בחוץ, ומדה טובה מרבה; אשה שנוהרת לבל יראו את עצרות ראשה בחוץ, ומגלחת את עצרותיה, היא מתברכת בכל הברכות והיא זוכה לרוות נחת מצאצאיה.

את קטע הזהר הזה תלמדי בכל יום עד התנהגותך; תגידי את המלים הקדושות, וגם את התרגום; וזה יתן לך כח לעשות את הצעד הנכון.

לגבי שאלתך בנושא פלאפון; אם גם אמר וגם בית החנוך מרשים לך להחזיק את זה את יכולה להחזיק את זה, אבל תיזהרי לא לענות אף פעם לשיחת טלפון כשאת לא יודעת מי הוא המתקשר, וכן לא לכתב בחזרה למספר זר. לצערנו ישנם אנשים חולים המתפשים ללכוד בפרשתם בנות חפוז מפשע, הם מנסים לכתב ולהתקשר, ולצערנו - בנות חפוז מפשע כשלא מלמדים אותן ממה להזהר, נופלות בקרבן.

מתר לך להחזיק פלאפון אם זה ברשות אמך וברשות צנת בית החנוך, אבל תיזהרי להשתמש עם זה רק לדברים טובים.

לגבי שאלתך שאת רוצה ללמד וכו', ואבא שלך לא רוצה להחזיק מחשב בבית; אני מבין ששאלתך זה לא אם ללמד את המקצוע או לא, לו היית שואלת אם בכלל ללמד את המקצוע הייתי שואל אותך למה זה חסר לך, את הרי מוכנה עוד מעט לבנות את ביתך, אם כן מה התכנית שלך בחיים? את רוצה להיות אמא מסורה, לגדל בית עם ילדים ולהשאיר אחריו דורות ישרים ומברכים - או שאת רוצה להיות עסוקה בעבודה? אז למה חסר לך ללמד מקצוע?

לגבי שאלתך שאת לא יודעת מה לעשות, את רואה בעיניך איך שהמשפחה נחרבת; הייתם משפחה יפה, משפחה חסידית ועכשיו את רואה איך שאחיותיך יורדות מן הדרך וכו' וכו', יש להן סמארטפונים, הן מרשות לילדים הקטנים לצפות בסרטם השם ישמרינו; זה נושא כאוב מאד, לצערנו זה נפרץ אצל הרבה משפחות, אנשים חושבים שהם עושים טובה לרבנים ולמורי ההוראה המתחננים וצועקים: 'רבומי, בוערת אש, זה לא משחק ילדים, אנשים מאבדים את חייהם; משפחות נחרבות, אל תכניסו סמארטפון לבית, אל תכניסו מחשב, טאבלט וכו'

וכו'".

זה אמור לתת לך כוח להתפלל אל השם יתברך שתזכי לקבל בחור טהור שאין לו סמאטפון, ותבקשי מהשם יתברך שאת, בעלך והילדים שלך יהיו יהודים כשרים.

לגבי שאלתך מה לעשות בקיץ, לעבוד עבודת משרד או לעבד בבית חנוף לבנות; בודאי שעדיף לך לעבוד בבית חנוף מאשר ללכת לעבוד במשרד. הקדוש ברוך הוא יעזר שתצליחי בכל הענינים.

...

תנצל את שנותיך הצעירות בלמוד התורה הקדושה

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת קרח, ג' תמוז, שנת תש"פ לפרט קטן
לכבוד ... גרו יאיר, אנטווערפן.

אני שמח מאוד בכל פעם שאתה משאיר לי הודעה כמה אתה לומד. תמשיך הלאה בהתמדת התורה; תנצל את שנותיך הצעירות בלמוד התורה הקדושה, ותזכה להיות צדיק גדול.

מה שאתה צריך - תבקש מהשם, תדבר אליו באדיש, בשפת האם שלך, ותראה נסים גדולים.

בכל פעם שאתה עושה סיום מסכתא מתקשר אלי, ואם אני לא מרים - תשאיר הודעה.

הקדוש ברוך הוא יעזר שתצליח בכל הענינים.

...

כשלא משתתפים בשבת משפחתית עדין לא מפרקים את

המשפחה

בעזרת ה' יתברך - ערב שבת קודש פרשת קרח, ד' תמוז, שנת תש"פ לפרט קטן
מרת ... תחיה.

אל תחשבי שבזה שאת לא הולכת לשבת ביחד וכו' וכו' את מפרקת את המשפחה; אין 'משפחה', יש משפחה אחת: "את ובעלך והילדים - כל עוד הם

לא נשואים".

תודי להשם שיש לך משפחה נפלאה והיזרי לא לפרק "את משפחתך הפרטית"; המשפחה המרחבת לא נעשית משפחה בזה שאת הולכת עם כל האחים והאחיות, ויתכן מאד שעל ידי זה תפרקי את 'משפחתך הפרטית'.

אם את רוצה לעזור לבני משפחתך תדברי אתם בטלפון במשך השבוע או תזמיני אותם להתארח אצלך בבית, זה יחזק אותם; לנסע לשבת כאלו כדי להתחזק - זה סתם דמיון.

תסתפלי, רק עכשיו התחנתת ועוד מעט את מחתנתת כבר את הילדים שלך; תראי איך החיים עפים, סיבוב אחד ואת כבר סבתא.

...

כְּשִׁמוּדִים לְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל הַטּוֹבוֹת, אֲזִי יוֹתֵר קָל

לְהַתְמוּדָה עִם הַקְּשִׁיִּים

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרַךְ - יוֹם א' פְּרִשְׁת בְּלֶק, ו' תְּמוּז, שְׁנַת תש"פ לְפָרֵט קָטָן

מֵרַת ... תַּחֲזִיחַ.

בעלך כותב לי שאת סובלת מאד מאז שנכנסת להריון וכי ואת שוכבת במטה כבר כמה שבועות עם יסורים קשים; הוא בקש ממני לכתב לך כמה מלים.

דעי לך שיש דרך איך להקל על היסורים ולא לסבל כל כך הרבה; אם לוקחים את עצת רבנו, העצה של (תהלים ד, ט): "בצור הרחבת לי".

רבנו נותן לנו דרך של חשיבה; שנתרגל להסתפל על הנסים שהקדוש ברוך

הוא עושה, אזי יותר קל על הלב וכח הסבל מתחזק בהרבה. כמו שרבנו אומר

(ליקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן קצה) דוד המלך עבר צרות קשות בחיים; לא היה לו טפת

מנוחה בחייו, כמו שחכמינו הקדושים אומרים (ברכות נה): "כל שגותיו של דוד לא

רָאָה חֵלוֹם טוֹב", אפילו חלום אחד טוב לא היה לו בחיים; אף על פי כן הוא תמיד

חפש משהו טוב להודות עליו להשם. גם כשהקדוש ברוך הוא הביא עליו צרה

הוא חפש את הטוב שבתוך הצרה. הוא היה שר להשם: "רבוננו של עולם אני

מודה לך על ש"בצור הרחבת לי"; אני מודה לך על שבתוך הצרה הרחבת והיטבת

לי".

כָּף תַּעֲשִׂי גַם אִתָּךְ, תַּחֲפְשִׂי אֶת הַחֲסָדִים הַגְּדוֹלִים שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹשֶׂה אִתָּךְ וְתוֹדִי לוֹ עַל כָּל פְּרָט וּפְרָט; תוֹדִי לוֹ עַל שֶׁהַתַּחֲנִנִּת וְנִזְכִּית לְבַעַל מְסוּר, בַּעַל טוֹב; תוֹדִי לוֹ עַל כּוֹחַ, תוֹדִי לוֹ עַל שְׂאֵת בְּרִיאָה וְיִכּוּלָה לְהַשְׁאֵר בְּבֵית; וְלֹאֲחֵר מִפֶּן תַּתְּפַּלְלִי אֵלָיו יָפֶה וּבְתַחֲנוּנִים.

אֲנִי כוֹתֵב לָךְ תְּפִלָּה קְצָרָה, וּמִזֶּה כְּבָר תּוֹכְלִי לְהוֹסִיף לְכַד אֶת תְּפִלוֹתַיִךְ הַפְּרָטִיּוֹת מִתּוֹךְ לְבָרְךָ:

“רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אֲנִי מוֹדֶה לָךְ עַל חַיִּי וְעַל בַּעֲלֵי הַיָּקָר, אֲנִי מוֹדֶה לָךְ עַל שְׂאֵנִי בְּרִיאָה וּבַעֲלֵי בְּרִיאָה; אֲנִי מוֹדֶה לָךְ שְׂאֵנִי מִצַּפָּה לְמִזְל טוֹב, אֲנִי מִתְחַנֵּן אֵלֶיךָ, עֲזֹר לִי שְׂאֵהִיָּה בְּרִיאָה לְחַלוּטִי, קִשָּׂה לִי לְשֹׁכֵב בַּמִּטָּה וְלַחֹוֶשׁ בְּרַע; רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אֲנִי מֵאֲמִינָה שֶׁהַכֹּל לְטוֹבֵתְנוּ, אֲנִי מְקַבֵּלֶת אֶת כָּל מָה שְׂאֵתָה מִבֵּיא עָלַי, אִין לִי שׁוּם קִשְׁיוֹת וְשָׂלוֹת. אֲנִי מְבַקֶּשֶׁת מִמֶּךָ, עֲזֹר לִי שְׂאֵעֲבֹר אֶת חוֹדְשֵׁי הַהֲרִיזוֹן בְּקָלוֹת, שְׂאֵלֶךְ בְּקָלוֹת וְשִׁיְהִיו לִי יְלָדִים בְּרִיאִים, דּוֹרוֹת כְּשָׂרִים.”

תְּנַסֵּי עִם כָּל הַכַּחוֹת לְשַׂמַּח אֶת עֲצָמְךָ וְזֶה יִרְפָּא אוֹתְךָ לְגַמְרֵי; רְבוּנוּ אוֹמֵר (לִיקוּשֵׁי מוֹתָרָן, חֶלֶק ב', סִימָן כ"ד): שְׂכַל הַבְּעִיּוֹת וְהַמַּחְלוֹת בָּאוֹת מִהֶעֱצָבוֹת, וְרַק שְׂמֻחָה הִיא הַרְפוּאָה לְכָל הַמַּחְלוֹת.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׂתַצְלִיחִי בְּכָל הָעֲנָנִים.

...

לְכַבֵּד אֶת הַהוֹרִים בְּלִי תְרוּצִים

בְּעִזְרַת ה' יִתְבַּרְךָ - יוֹם ד' פְּרִשְׁת פְּנִיחָס, ט"ז תַּמוּז, שְׁנַת תש"פ לְפָרָט קָטָן מֵרַת ... תַּחֲזִיָּה.

קִבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מִצְוַת כְּבוֹד אָב וְאִם הִיא מִצְוָה חֲמוּרָה מְאֹד; חֲכָל שְׂלֵא לּוֹמְדִים עִם הַיְלָדִים עַל חֲמַרְת מִצְוַת כְּבוֹד אָב וְאִם, כְּדֵי שֶׁהֵם יִהְיוּ נִזְהָרִים לְכַבֵּד אָב וְאִם.

אֲנָשִׁים מְבַלְבְּלִים מְאֹד, לֹא יוֹדְעִים מָה כֵּן נִקְרָא כְּבוֹד אָב וְאִם וּמָה לֹא נִקְרָא כְּבוֹד אָב וְאִם; מִצַּד אֶחָד צְרִיכִים לְכַבֵּד אוֹתָם, לְדַבֵּר אֵלֵיהֶם יָפֶה וְלֹא לַעֲנוֹת בְּחֻצָּפָה חָס וְשָׁלוֹם. יִהְיֶה מָה שִׁיְהִיָּה, גַּם אִם הַהוֹרִים אֵינָם בְּרִיאִים וְאֵינָם שְׁפוּיִים בְּדַעְתָּם - מִצְוָה לְדַבֵּר אֵלֵיהֶם בְּדֶרֶךְ אֲרָץ, אֲכַל מִצַּד שְׁנֵי לֹא צְרִיכִים וְאִסוּר לְתַת

להורים שאינם בריאים לשבר את הבית.

תתקשרי לאמא שלך, תדברי אליה יפה ותספרי לה על הנכדים; וכן תדאגי שיהיו לה אוכל וכל ההצטרכויות. גם אם היא צערה אתך בשנותיך הצעירות, ואני מבין שכשנזכרים מה היה - הכאב הוא כאב גדול מאוד; הבזיונות והלחצים וכו' - אף על פי כן עליך לדעת שהקדוש ברוך הוא מנהיג את העולם וכל מה שעבר עליך היה רק לטובה, שתגיעי היום למקום שאליו הגעת.

אם תסתכלי היטב תראי שדווקא כל המעברים - הם הביאו לך שתדעי מרבנו הקדוש; אם לא היית עוברת את כל הקשיים לא היית לוקחת את רבנו לחיך, נמצא שרק בגלל שעברו עליך חיים קשים הגעת לגן עדן, אם כן את צריכה רק להודות להשם על כל מה שהיה עד עכשיו.

הקדוש ברוך הוא יעזר שתצליחי בכל הענינים.

...

